

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Св. Іларіон Києво-
Печерський,
Митрополит
Київський (11-те
століття)**

**St. Hilarion of the Kyiv
caves, Metropolitan of
Kyiv (11th century)**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ

kutash@unicorne.org

«Тобою ми ожили в Бозі і дано нам пізнати життя в Христі» (з твору Св. Іларіона «Слово про закон і благодать»)

На 3-го листопада (віповідає 21-му жовтню на юліанському календарі) ми святкуємо пам'ять декількох Іларіонів. Один з них – Преподобний Іларіон Києво-Печерський, якого переважно ототожнюють з першим українцем-Митрополитом Києва - всі попередники від часу Хрещення руси в р. 988-му були греками. Його інтронізація відбулася в величному новому Соборі Св. Софії в 1051-му р. і правдоподібно упокоївся в р. 1053-му.

Був він Священиком у селі Берестове біля Києва і духовним дорадником і приятелем Князя Ярослава Мудрого. Його вибір був поважним кроком у напрямку зрілості Київської Церкви, яка

"By you have we been made alive in God and given to know life in Christ" (from St. Hilarion's *Discourse on Law and Grace*).

There are a number of Hilarions commemorated on November 3 (corresponds to October 21 on the Julian Calendar). One of them is the Venerable Hilarion of the Kyiv Caves, who is usually identified with the first Ukrainian Metropolitan of Kyiv - all the previous ones since the Baptism of Rus' in 988 had been Greeks. He was enthroned in 1051 in the splendid new Cathedral of Holy Wisdom (Sophia) and most likely reposed in 1053.

Hilarion had been a priest in the village of Berestove near Kyiv and a spiritual advisor and friend of Knyaz' Yaroslav the Wise. His election marked an important step in the maturity of the Church of Kyiv, which had, within less than a century, nurtured its

на протязі менше чим століття виплекала своїх власних Ієрархів, які були спосібні провадити свою паству по шляху спасіння.

Св. Іларіон величав Хрестителя Руси, Св. Рівноапостольного Князя Володимира Великого повищими словами у своєму монументальному творі «Слово про закон і благодать», який зберігся до наших днів.

З цього твору ми бачимо Святого, як людину сповнену глибокою вірою та радістю в Господі. Ім'я його «Іларіон» на мові грецькій вказує на ту радість та втіху, які типові для людини близько поєднаної з Богом. Цей прикметник ми знаходимо в Молитві, яку співаємо на Вечірні, що називається по-грецькому «Фос Іларон»). Переважно його перекладають словом «тихе», тобто «Світло тихе». Але дійсно оригінальні грецькі слова мають значіння не «тихе» а «радісне». Так Церква радісно святкує початок нового дня, який літургічно починається тоді, коли сонце заходить – але ми очікуємо і проголошуємо з радісним упевненням, що таки приходить світло! Ця надія сповнюється символічно коли сходить сонце, що в часі коли ми співаємо цю Молитву ще віддалено на багато годин. А сповнюється вона теологічно Воскресенням Господнім, дійсним Сонцем Праведним, якого сходяче сонце колись показало Жоням Мироносицям.

Радість Св. Іларіона походила між іншим від його пізнання дій Господніх в історії. Цим даром він бачив, що його землю і народ також покликав Бог з темряви несвідомості, забобонів і ідолослужіння, щоб вони прийняли своє належне місце поміж націями, які навернулися до Господа Ісуса Христа - щоб стати і Його народом. Його твір дійсно належиться побожно прочитати. Виданий він у мовах українською та англійською в журналі «Віра й Культура» Колегією Св. Андрея в Вінніпезі.

own indigenous hierarchs capable of leading their flock to salvation.

St. Hilarion eulogized the Baptizer of Rus', the Holy Equal-to-the-Apostles Knyaz' Volodymyr the Great with the above words in his monumental work which survives to this day: "Discourse on Law and Grace".

From this work we can see the Saint as a man of profound faith and joy in the Lord. The name "Hilarion", having the same root as "hilarious", signifies the joy, gladness and delight that are typical of one who is in close communion with God. The adjective is found in the Vespereal Hymn "O gladsome Light" ("phos ilaron"). With this hymn the Church celebrates the beginning of a new day, which actually begins liturgically when the sun has gone down - but we await and proclaim with joyful certainty the coming of the light. This hope is fulfilled figuratively in the rising of the sun which, as we sing the Vespereal Hymn, is still long hours away. It is fulfilled theologically in the Resurrection of the Lord, the true Sun of Righteousness, which the rising of the sun revealed to the Myrrh-bearing Women.

St. Hilarion's joy arose from, among other things, his discernment of the working of the Lord in history. With this gift he saw that his own land and people had been called from the darkness of ignorance, superstition and idolatry to take their place among the nations who had turned to the Lord Jesus Christ and become His people. His work is available in English translation from the periodical "Faith and Culture" ("Vira I Kultura") published by St. Andrew's College in Winnipeg. It is truly worthy of pious reading.

The great Church leader, Metropolitan Ilarion (Ohienko) (1882-1972) of Blessed Memory, primate of the Ukrainian Orthodox Church of Canada from 1951 to 1972, most likely chose his monastic name in honour of this great predecessor. He laboured mightily among his people in the Lord's Vineyard, giving us many scholarly books and – his crowning labour

Славний церковний провідник св. п. Митрополит Іларіон (Огієнко) (1882-1972), що був Первосрархом Української Православної Церкви в Канаді в роках 1951-1972, напевно вибрав своє чернече ім'я в честь свого славного попередника. Він також сильно працював для свого народу в Господньому Винограднику і дав нам багато наукових творів, а як свій головний твір – переклад Св. Біблії на сучасний українській мові. Сьогодні Митрополита Іларіона широко шанують і на рідних землях після впадку комуністичної ідеології, яка цього забороняла. Може колись Господь доведе й до його канонізації як Святого.

Як колишній учень Митрополита Іларіона в роках 1964-68, я пригадую суперечку, коли місцеве товариство українських православних студентів «Товариство Іларіона» перейменувалось на «Товариство Св. Іларіона» довідавшись, що наш покровитель, Митрополит Іларіон Київський, свого часу був зарахований до хору Святих. Сьогодні вже немає жодної суперечки про це, бо ж його ім'я записане і в Службениках нашої Церкви і його Ікона знаходиться в наших Храмах.

Ми радіємо в упевненню про те, що Господь, Який покликав працівників у Свій Виноградник ніколи не покидає їх, хоч буває, що в світі про них забувають, а прославляє їх у славі Свого Царства, яке вже тут зараз поміж нами, та яке ще має виявитися у всій величній своїй повноті.

– a modern translation into Ukrainian of the Holy Bible. Today Metropolitan Ilarion (the transliteration of the name in Ukrainian does not use the “h” which is also silent in modern Greek) is widely revered in his homeland, Ukraine, after the fall of Communist ideology. Perhaps our Lord will bring about *his* canonization one day as well

As a former student of Metropolitan Ilarion in 1964-68, I recall a controversy when the local Ukrainian Orthodox student’s club “The Ilarion Society” changed its name to “The *St.* Ilarion Society” in keeping with our discovery that our patron, Metropolitan Hilarion of Kyiv, had indeed been numbered among the Saints at one time. Today there is no longer any controversy about this, since his name is found in the *Sluzhebnyk* (Priest’s Service Book) published by our Church, and in Icons in our Temples.

We rejoice in the certainty that the Lord Who has called labourers into His Vineyard does not abandon them, even when in the world they have been forgotten, but reveals them in glory in the Kingdom which is already here and also to come in its manifest fullness.